

ANC: De la manifestació reivindicativa a la mobilització en defensa del govern nacional

written by Arnau Padró | 20 d'abril de 2017

Aquest pròxim Onze de Setembre ja farà cinc anys des que l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) va convocar la seva primera gran manifestació multitudinària al Passeig de Gràcia de Catalunya. Malgrat que l'independentisme ja feia alguns anys que treia el cap i a poc a poc anava agafant espai (recordem les manifestacions del 2006 i 2007 de la Plataforma pel Dret a Decidir, els 10.000 a Brussel·les, les consultes sobre la independència i la gran manifestació del 10-J del 2010); va ser aquella manifestació la que va forçar als principals partits del catalanisme a fer un pas endavant. Només dues setmanes després el President Mas convocava eleccions anticipades i anunciava que la pròxima legislatura tindria per objectiu la convocatòria d'una consulta d'autodeterminació amb les lleis espanyoles o sense, és a dir, donant a entendre que la consulta es duria a terme fins i tot amb l'oposició d'Espanya.

Des de llavors, moltes coses han canviat en la política catalana i les relacions amb Espanya s'han tensionat fins al punt que hi ha 4 polítics catalans imputats per haver convocat un procés participatiu (una mena d'enquesta d'opinió) entre els ciutadans de Catalunya, en relació al seu futur polític. Els mesos passen ràpidament i s'acosta el moment clau en què el govern català haurà de premer el botó vermell en què es produirà la desconexió legal d'Espanya, cosa que implicarà un enfrontament directe amb el poder d'un estat totalment consolidat en l'Europa occidental. Tot sembla indicar que aquest moment tindrà lloc al mes de setembre, ja que tant

l'aprovació de la Llei de Transitorietat Jurídica (LTJ) com la celebració del referèndum unilateral i vinculant d'independència estan previstes pel govern en aquest mes. En aquest context, el paper de l'ANC i la seva capacitat per tornar a mobilitzar els catalans serà clau.

Tot i així, des de la meua opinió, caldrà fer quelcom força diferent del que s'ha fet els darrers anys. Dur a terme una manifestació puntual, per molt que sigui massiva i que els catalans en finalitzar la jornada se'n tornin a casa condemnaria el procés d'independència al fracàs. Ara és l'hora de dur a terme una manifestació permanent i sostinguda de suport a les accions que durà a terme el govern català aquest mes de setembre. Per tant, dins del full de ruta cap a la independència, serà molt important que el govern, a més de planificar el relleu dels càrrecs públics i comandaments que no estan disposats a obeir la nova legalitat, la planificació del control de fronteres, del control d'infraestructures claus del país, la planificació del finançament del nou estat durant els primers mesos, entre d'altres; a més de tot això, cal que es coordini amb la principal entitat independentista del país i la que ha demostrat una capacitat infinita de mobilitzar els catalans.

Un cop establerta aquesta coordinació i quan els dirigents de l'ANC ja coneguin en detall les dates clau del mes de setembre, caldrà que aquests es posin mans a la feina en l'organització de la mobilització més important que haurà dut a terme el poble català en l'època moderna. Aquest cop, com hem dit, no es tracta de convocar els catalans a una manifestació reivindicativa. Si una cosa ha demostrat l'Assemblea, és capacitat d'organització i distribució de grans quantitats de persones. Ja des de la Cadena Humana de l'any 2013 amb el sistema de registre dels participants a cada tram va demostrar que era capaç de realitzar fites que semblaven d'una complexitat extrema, com que 1,5 milions de catalans es repartissin de forma ordenada al llarg de més de

400 km de recorregut. Aquest cop caldrà que l'ANC posi aquesta capacitat organitzativa al servei del país per culminar el procés d'independència. En lloc de repartir milers, milions de catalans al llarg de quilòmetres i quilòmetres de recorregut, aquest cop, el que caldrà serà repartir aquests milions de catalans al llarg del temps i en 3 o 4 punts estratègics del país. Caldria l'ús d'un registre semblant al que han anat fent servir els darrers anys però que en lloc d'escollir un tram concret s'hauria d'escollir un dia i una franja de temps concreta de 4-8 hores en la que et comprometis a fer acte de presència a un dels punts del país on govern necessitarà el suport ciutadà per garantir l'aplicació de la nova legalitat. L'objectiu seria mantenir grups de 4-5 milers de ciutadans les 24h del dia en cadascun dels punts. Els dos més clars i imprescindibles seran el Palau de la Generalitat on es reclourà el govern els primers dies o setmanes fins que l'estabilitat del país quedi demostrada i el Parlament de Catalunya on els nostres representants aprovaran tots els paquets legislatius necessaris per al nou estat independent. Però segurament n'hi haurà algun altre, com per exemple l'aeroport -que inclou la frontera aèria amb els països no membres de Schengen-, la frontera amb Andorra o les instal·lacions de TV3. A més, totes les persones inscrites en el sistema podrien rebre un avís informatiu urgent en cas que es detectés alguna amenaça que requerís un increment del suport social en un dels punts concrets.

És evident que els ciutadans de Catalunya només tindran encomanada la tasca de suport i protecció dels representants davant de qualsevol amenaça que pogués venir de l'estat espanyol, que, recordem, ja ha inhabilitat 4 polítics catalans pel sol fet d'organitzar un procés participatiu. És segur que Espanya farà tot allò que estigui a les seves mans i que no superi els límits d'allò que suposaria l'enfonsament de l'estat a escala econòmica i de credibilitat política per la imatge generada d'inestabilitat i de repressió que podria representar. El compliment i aplicació de la nova legalitat

aprovada pel Parlament i refrendada pels catalans a les urnes amb el referèndum vinculant que es durà a terme l'aplicaran funcionaris del nou estat català, com ha de ser. Però el suport ciutadà serà la garantia que aquests funcionaris poden realitzar la seva tasca i que cap ingerència d'un estat molt més consolidat que el nou que naixerà ho poden evitar. Si vam imitar les repúbliques bàltiques amb la Cadena Humana del 2013, també caldrà fer-ho amb una mobilització d'aquestes característiques, tal com ells varen fer en el moment de la proclamació de la seva independència, per protegir el seu govern de les ingerències de l'URSS.